

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovoliijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Atentat na ruskega carjeviča.

Iz daljne Azije raznesel je kakor blisk brzi telegraf vest po vsem svetu, da je nek fanatični zločinec napadel ruskega prestolonaslednika ter ga ranil na glavi. Poročila so dozdej samo površna in nejasna, niti to ni dognano, je li carjevič ranjen lahko, kakor trdi večina, ali težko, čeravno ne tako, da bi bila opasnost za življenje, kakor to poroča zadnji telegram, ki ga je dobilo japonsko poslanstvo na Dunaji. Isto tako je popolnoma še nerazjasnjeno, kaj je napotilo napadalca, da je z mečem segel po življenji mladega prestolonaslednika, katerega je obvarovala božja previdnost.

Predno ne dobimo podrobnejših poročil, bilo bi težko izreči kaj gotovega o nagibih tega atentata, vendar pa se nam ne zdi verjetno, da bi pripisovali ta čin nihilistični stranki, kakor to skušajo storiti brez gotovih podlag nekateri listi, katerim se dopada svet osrečevati z bujnimi izrodkami svoje vroče fantazije. Po njihovem mnenju ne more biti napadalec nikdo drug, nego za žandarma preoblečen nihilist, ki je že z vsega početka se pridružil ekspediciji, s tajnim namenom, da bode izvršil ob ugodni priliki svoj atentat. Drugi zopet trdijo, da je napadalec, ako je res Japonec, kakor se trdi, gotovo le najet, da je le orodje nihilistov, katerim se pripisuje ta atentat.

Nam se ne zdi verjetno niti jedno niti drugo, kajti skoro nemogoče se nam zdi, da bi se na ta način, tako daleč od domovine, skušalo iz političnih motivov pretrgati nit življenja mladeniču, ki pri svoji mladosti ne more še imeti tacihi političnih sovražnikov, da bi mu stregli po življenji. Še le triindvajsetletni mladenič podal se je na znanstveno potovanje, še le pred malimi meseci bil je z vsemi častmi kot mil gost vsprejet na našem cesarskem dvoru na Dunaji, in pozneje povsod odlikovan, kamor ga je peljala pot. Tudi v daljnem Japonsku, v deželi, kjer se je dogodil napad na njegovo življenje, bil je, kakor pravi poročilo, ki je došlo iz Kiota japonskemu ministerstvu na Dunaji, ves čas svojega bivanja vsprejet z največimi častmi ne samo od dvora in oblastev, nego tudi od prebivalstva. Političnega motiva torej pri dobrih odnosajih, ki vladajo

meji Rusijo in meji Japonom ni mogoče podtikati atentatu.

Mnogo verjetnosti imajo torej poročila, katere pripisujejo napad popolnoma lokalnim vzrokom brez vsacega političnega ozadja. Prebivalstvo baš onega kraja, kjer se je dogodil napad, je sicer jako mirno, a mogoče je vendar, da je carjevič pri ogledovanji svetišča izzval jezo kacega fanatičnega Japonca, ki ga bržkone niti poznal ni, ko je z mečem segel po njem.

Atentat vršil se je v mestu Otsu, ki leži v krasnem kraju, ter je navadno zabavišče, kamor napravljajo izlete prebivalci iz mesta Kiota. Če torej ostanemo pri misli, da je napad izvršil kak fanatik, je jedino to nerazjasnjeno, da ga je izvršil, kakor se poroča, v jednom javnih zabavišč, katerih se nahaja mnogo v Otsuu. Da pa je to prav mogoče, potrjuje poročilo japonskega ministerstva na Dunaji, ki navaja enak slučaj iz najnoveje zgodovine Japonske. Pred letom, ob priliki prvega slovesnega otvorjenja japonskega parlamenta, zgodilo se je, da je nek verski fanatik napadel z orožjem naučnega ministra japonskega grofa Morya, ker je minister v svetem mestu Ise zakrivil nekaj proti verskim obredom japonskim, kar je dotični fanatik hotel kaznovati s tem, da je segel po življenji ministrovem.

Francoskim listom dobajajo poročila prav na redko. Zanimivo je, da nekateri celo ne priznajo ali ne verujejo, da bi se bil zares dogodil atentat, nego pravijo, da se je carjevič samo ranil na roki in to slučajno, vse drugo pa da je izmišljeno. Tudi to bi ne bilo prvokrat, da bi se zgodilo kaj enakega.

Na vsak način pa smo preverjeni, da nam bodo skoro došla natančnejša poročila, katere bodo temeljito razjasnila ves dogodek, ter pokazala, je li imajo pravo tisti Slovanom neprijazni nemški listi, ki celo tam doli v daljnem Japonsku vidijo nihilizem laziti za mladim ruskim prestolonaslednikom ter streči po življenji njemu, ki pri mladosti svoji pač še ni imel mnogo prilike nabrati si smrtnih sovražnikov, ki bi ga zasledovali tako daleč od svoje domovine.

Mnogo bolj naravno se nam zdi, da si tolmačimo vso stvar tako, kakor smo to razložili zgoraj, ker nemamo nobenega razloga, da se pridružimo

onim črnogledom, ki vse vidijo v najtemnejši luči, posebno pa takrat, če se gre za Slované.

Dosti je že na tem, kar je istinito in se žali-bog ne da utajiti, da je dolgo vrsto let nihilizem razjedal rusko življenje, nikakor ni torej treba, da bi se stvar še pretiravala prav po nepotrebnem, ker je na drugi strani zopet istina, da se je ta kužna bolezen pokazala le pri malem delu ruskega naroda, velika masa njegova pa je ostala do danes še zdrava in se meji njo neso razširila načela teroristov, ki so podobni anarhistom družih držav, katerim poslednji istotako delajo mnogo preglavice.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 14. maja.

Iz državne zbornice.

Poslaniška zbornica imela je včeraj zadnjo sejo pred binkoštnimi prazniki. Prihodnja seja bode 20. t. m. V tej seji se bode bržkone vršila definitivna volitev predsednika. Na dnevnem redu je nadaljevanje prvega čitanja raznih predlogov. Koj potem pa bode prišel na vrsto državni proračun, ker že zdaj načelnik budgetnega odseka dr. Plener priganja, naj se hitro poroča o posamičnih poglavjih.

V vseh dosedanjih sejah poslaniške zbornice obravnavalo se je večinoma o inicijativnih predlogih ter so se vse debate sukale okoli utemeljevanj teh predlogov, ki so se potem izročali dotičnim odsekom, ko so bili vsprejeti v prvem čitanju. Iz odsekov prišli bodo potem zopet v zbornico in nam bode torej prilika takrat govoriti obširneje o njih. Glede na mnogi dragi čas, ki se je cele tedne zgubljal s temi obširnimi razpravami, javili so se glasovi, zahtevajoči preuredbo poslovnega reda, in se je volil v to svrhu poseben odsek.

Budgetna debata.

Nekateri listi razširjali so vest, da bode budgetna debata preložena do jeseni. Temu nasproti pa izvem, da v merodajnih krogih nikdar ni nobede mislil na to. Budgetna debata pričela se bode temveč koj početkom meseca junija, ker bode budgetni odsek končal svoje delo do konca tekočega meseca, kajti deluje se z vso odločnostjo na to, da konča kar najprej mogoče svoja posvetovanja.

Sprememba poslovnega reda.

Kakor se poroča „Narodnim listom“, je mnogo poslancev, meji njimi tudi jugoslovanski, ki nikakor

LISTEK.

„Magyar tener“.

Tako imenujejo ponosni Arpadovi nasledniki naše morje, morje adrijsko, vsaj kar ga je v bližnji nekdanji hrvatske, pozneje poitalijančene in sedaj v madjarski transformaciji se nahajajoče Reke, katere je v poslednjem času začela tako konkurenco delati našemu, sicer tudi več nego treba poitalijančenemu Trstu.

Že od nekdanj imel sem neko posebno simpatijo za morje in najsrečnejega sem se čutil, kadar mi je bila usoda toliko mila, da mi je bilo živeti nekoliko mesecev ob morski obali, kar se je na moje veliko zadovoljstvo zgodilo precej pogostokrat. Kadar pa sem bil nekoliko dlje časa oddaljen od svoje simpatije, lotilo se me je neko čudno hrepenenje, vleklo me je z nepopisno silo k sebi velečastno, neskončno morje z vso poezijo svojo, z vsem hrupnim in spremembopolnim življenjem, kakor se nahaja le ob morskih obalah, v primorskih mestih.

Kdo se mi bode torej čudil, če sem porabil ugodno priliko in se podal v prav prijetni družini

na romarsko potovanje ter se pridružil romarjem, ki so hiteli praznovati šeststoletnico, ki se je vršila na hrvatskem Trsatu. Ni moj namen na tem mestu popisati slavnosti, h kateri je pribitelo na tisoče pobožnega slovanskega ljudstva iz vseh bližnjih in daljnih pokrajin, a ne morem zamolčati, da me je posebno zanimala in zares povzdignila staroslovanska maša, ki je bila vsaj za mene in za marsikatero odličnega narodnjaka, katerih sem imel priliko videti več, najlepši del vse cerkvene slavnosti. Seveda je bila prava umetnost najti si prostora, a še večja, vzdržati v tropični temperaturi ki je vladala, a rade volje storil je človek to, kajti jednaka prilika ne podaje se nam pogosto.

Glavno svojo pozornost obračal sem na Reko samo, na razmere, kakor so se mi kazale pred kakimi najstarejšimi leti in kakor sem jih našel sedaj. Spremenilo se je mnogo, mesto postalo je po prizadevanji madjarske vlade prvo morsko trgovišče onostranske državne polovice. Milijon za milijonom zginjeval je v valovih nekdanj slovanskega, a zdaj po sili potujenega „magyar tener“, zgradba dvigala se je za zgradbo tam, kjer je pred kratkim še pluskalo morje, ponosna skladišča, velikanaki skalnati jezovi ob pristaniščih, vse to raslo je s čarobno

silo iz valov, ter storilo iz nekdanj neznatne Reke moderno trgovsko mesto.

A žalost obhajala me je, ko sem pomislil, da vse to storil je tuji, nam nasprotni element, ki je iskal duška do morja in ga našel baš tu, na mestu, katero je odtujil materi svoji, Hrvatski, ter je skuša odtujiti vedno bolj. In tako se ima Reka, katero je že itak prepregel popolnoma italijanski duh, vsaj na zunaj, da bi človek mislil, da ima res sedež prava „avita coltura“, boriti se proti madjarskemu elementu, ki sicer ni tako nevaren sam po sebi, katerega pa podpirajo mogočni faktorji. Navzlic temu pa nesem opazil razven oficijelnih javnih napisov, ki so na prvem mestu madjarski na drugem italijanski, kakor n. pr. na železnici in na uradnih itd. in nekaterih, a prav redkih privatnih napisov v madjarskem jeziku, dosti sledu madjarščini. Niti mestni zastop se dozdej ni toliko omeščal, da bi poleg izključno italijanskih napisov ulic in trgov napravil tudi madjarske. Hrvaščini, ki je vendar domač jezik, ki ga razume skoro vsakdo, niti pri javnih uradih, niti pri mestnih ni prostora in primerno le redki so tudi hrvatski privatni napisi. To me je posebno neprijetno dirgalo. Na vsak korak čul se je govor hrvatski, koj preko mosta leži po-

ne mislijo pritrditi onim prenebam poslovnega reda državne zbornice, ki bi omejevale svobodo govora ali pripuščale, da se kak poslanec sme izključiti za več sej. To bi bil dvorezen nož, ki bi se utegnil obrniti proti Slovanom, če bi bili primorani stopiti v opozicijo. Izvzemši Poljake se pri današnji negotovosti položaja to lahko pripeti vsem ostalim slovanskim poslancem. Te odredbe bile bi potem obrnene v prvi vrsti proti opoziciji.

Avstrijsko-ogersko lesenje v Rusiji.

Iz Peterburga se poroča, da se je carinska komisija izrekla proti nameravani carini, ki jo hoté uvesti za avstrijsko-ogerski les.

Vnanje države.

Rusko posojilo.

Iz Pariza se poroča, da se je ruska vlada baje obrnila do francoskega ministerstva, naj ona porabi svoj vpliv ter posreduje, da hiša Rothschild vender le prevzame konverzijsko posojilo. Posojilna pogodba podpisana je bila zadnje dni aprila meseca. Rothschild baje ni odstopil, nego je samo naznanil finančnemu ministru Višnegradskemu, da se mu trenotek ne zdi ugoden za izvršitev pogodbe. Ker se od druge strani poroča, da je Rusija začasno ustavila izvrševanje postav proti židom, utegne na teh govoricah biti kaj resnice, kar se mora skoro pokazati.

Kraljica Natalija.

Nekaterim listom se poroča, da je italijanski poslanik v Belem gradu svetoval kraljici Nataliji, naj bi odnehala. Tudi hoté vedeti, da je zadnji rok, do katerega mora zapustiti deželo, stavljen do 13. maja (starega štila bržkone). Vse te vesti ne zdé se nam baš verjetne.

O atentatu v Sofiji.

Po časopisih se zopet razširja vest, da so v Krajevi prijeli bivšega kapitana Uzunova, brata ustreljenega majorja Uzunova, ter ga zaprli kot morilca ministra Belčeva in z njim še jednega sokrivca. Tu je pač na mestu pristaviti: Pač čujemo vest, a nedostaje nam vere.

Italijanska ministerska kriza.

Iz Rima se poroča na podlagi zanesljivih virov, da so vesti o parcijelni ministerski krizi in o bližnjih spremembah v ministerstvu neosnovane.

Preganjanje židov na Grškem.

Iz Aten se poroča, da so zastopniki nekaterih velevlastij prijateljsko ugovarjali pri ministerstvu zaradi preganjanja židov na otoku Krfu. Grška vlada je odposlala dve vojni ladiji tja.

Razpor mej francoskimi republikanci.

Vsled zadnjega glasovanja o dogodkih v Fourmiesu, pri katerem je v večini, ki je odklonila predlog za pomiloščenje, bilo 195 republikanov in 99 članov desnice, v manjšini pa, ki je glasovala za predlog, 138 republikanov, 34 boulangistov in 19 članov desnice, nastal je razpor mej republikansko stranko. Radikalni poslanci hočejo se ločiti ter osnovati skrajno levico, ki bi brojila okolu 100 članov. Če se to zgodi, postali bi monarhisti zopet odločilen faktor, kar bi bilo tem nevarneje, ker se boulangisti zopet gibljejo in hoté družiti z anarhisti, če bi bilo mogoče napraviti kak prevrat.

Angleška in Francija v Afriki.

Zarad svojih posestev v Afriki prišla sta si omenjeni državi zopet navskriž, ker se Francozi prizadevajo spraviti nekatere kraje pod svoje pokroviteljstvo ter pomakniti svoje meje bolj proti Nilu. Angleži pa protestujejo energično proti temu.

Ustaja v Chile.

Razprave zarad miru, ki so se vršile mej borečima se strankama, so se razbile. Nobena obeh strank ni hotela odnehati, ker vsaka misli, da je dovolj močna. Jako originalna verzija o vsem tem

šteno hrvatski Sušak, a na Reki sami bila bi hrvaščina takorekoč proskribirana! Začel sem premišljevati, bode li to res vedno ostalo tako, ali bode vender kedaj dosegla tudi tu odločnost hrvatska, slovanska, to, kar jej gre, da ne bode tujka in pastrika na lastni zemlji? Bode li „Magyar tenger“ ostal vedno to, in bode li res hrvatska, slovanska Reka ostala integrujoč del „Magyar-orszaga“?

Jednaka vprašanja rojila so mi po glavi, ko smo se proti večeru odpeljali in je moje oko se še zadnjikrat ozrlo doli na morje, ter so mi ustnice nehoté ponavljale: Morje adrijsko — bilo nekdanj si slovansko! Truden zadremal sem kmalu in imel lep krasen — san! Bog zna, se li kdaj uresniči?

Popisal sem danes občutke svoje, ki mi jih je zbujalo naše morje, ki menda nikdar ne bode pristno „magyar tenger“. Prihodnjič utegnem se oglašiti izmeji srede tužnih koroških bratov, ker prvo pobinkošno nedeljo morda se podam tja. Zbudila se je zopet Ahasverjeva narav v meni in mi ne da miru, da bi mirno doma sedeč drobil „Tedenske drobtinice“. Če torej za nekoliko časa preneham, oglašil se bodem že ob priliki, če me kaka sapa ne prenese morda tako daleč, da me ne bode več tako hitro nazaj Ahasver II.

boji dohaja iz Novega Yorka. Po tem poročilu bi ves domači boj bil le zasnovan na stroške in v interesu dveh trgovskih trgovk prvega reda v Novem Yorku, kateri pošiljata denar in vse potrebno obema strankama. V slučajih zmage seveda bi se odškodovali z dragocenimi koncesijami, katere so jima obljubili obe stranki. Brez tega, sodi se, bil bi Chilenski boj že prenehal.

Dopisi.

Iz Domžal 12. maja. [Izv. dopis.] Nedelja je, v gostilni na pošti je vse živahno, g. poštar, dobro rejen mož, je ljubeznivost sama, on rad pomaga in postreže, če le more, in on more, kajti njegova bistroumnost, katero smo občudovali pri sestavi znane zaupnice, prepričala nas je, da je bil naš gosp. poštar prav mlad kršten in najbrže za kožo tudi krvav. Zadnji čas postal bi rad županski kandidat, zagadelj spreobrnil se je po življenji sv. Pavla ter postal čez noč iz brezverca kristijan. Mi smo gotovo hvaležni našemu gosp. poštarju za to, da hodi sleharni dan v cerkev ter da se kaže svetu, da je pobožen, vender usojamo si pa opomniti, da vrabci po strehah že čivkajo, da so to le pobeljeni grobovi, ki tirajo to pobožnost le iz dobičkarije.

V svoji pobožnosti pozabil je naš g. poštar tudi svojo dolžnost. Dopisnice z važnimi naročili dostavljajo se namesto v roke pravemu adresatu, napačno onim pobožnim slavnikarjem, kateri zahajajo v gostilno na pošto, in dojdejo v roko pravemu adresatu stoprav še le čez par dni potem, ko jih dotični slavnikar prebere. Zastran teh in enakih nerednostij napravile so se pritožbe na pošno vodstvo. — Mi v resnici pomilujemo našega poštarja in bi mu radi pomagali, pa ker drugače ne moremo, torej ga opozarjamo na oni kolomonov žegen, s katerim bo ugnal gotovo vse svoje sovražnike. —

Naš poštar je pobožen človek, zato ne dvomimo niti trenotka ne, da je v gnadi božji, gnada božja pa izhaja, kakor pravi nek pregovor od „ganiti“, zato se je ne smemo sramovati. Risum teneatis, kolomonov žegen, ta neprecenljivi vir raznih copernij, zamašil bo vsem vašim sovražnikom usta, da vam ne bodejo mogli škodovati niti na duši niti na telesu, bojite se ga, vi brezverci, kadar bo zamenil naš poštar svoje službo z mežnarjem ter se posluževal navadnih sredstev, joj vam!

Iz Dobropoljske okolice 11. maja. [Izv. dopis.] Naš slovenski kmet na Kranjskem pričel se je vzbujati na gospodarskem polji, kar pa tudi ni čuda, ker neiznosni davki ga tlačijo, da revež že komaj diha. Ne vem, če bi razni bogataši — borzijanci prenašali primerno toliko raznih davčnih bremen s toliko potrpežljivostjo, kakor jih mora posestnik — kmet. Gotovo bi bilo jako dosti krika in vriša po judovsko-liberalnih listih, ne le v Avstriji, ampak celo gori v blaženem rajhu — pikelhaub v slučajih, če bi jih primerno obdačili.

„Pomagaj si sam in Bog ti bode pomagal“ uresničuje se pri kmetih, kajti skušajo si že sami pomagati neznosno stanje s tem, da si zboljšujejo svoje gospodarstvo. Ker pa dobro vedo, da pojdinec ne doseže vsega, radi tega združujejo se in ustanavljajo kmetijske podružnice. Tudi v Dobropolji ustanovili so v nedeljo 10. dan maja kmetijsko podružnico za Velikolaški okraj s sedežem v Vidmu. V ta namen prišel je g. G. Pirc, tajnik kmetijske družbe, semkaj. Zbralo se nas je lepo število v šolski sobi, kjer nam je v jedrnatih besedah razložil pomen kmetijske družbe, zlasti pa njenih podružnic. Govoril je o napredku časa ter poudarjal, da tudi kmetijstvo napreduje in da le oni, ki bode napredoval v duhu časa, bode lahko shajal in prenašal razna bremena. Dalje nas je poučeval o gozdih in o umni živinoreji, ter nam slikal, koliko več dohodkov bomo imeli, ako se ravnamo po navedenih besedah. Poslednjič nam je toplo priporočal tudi sadjarstvo, katero nam bode raznih dobrot in dobička dajalo, zlasti ko dobimo potrebno železnico z „lukamatijem“.

Vsi smo g. tajniku hvaležni na jako marljivo sestavljenem govoru in smelo trdim, da je seme predavanja padlo na rodovitna tla, ker čulo se je iz ust prostega kmeta, da kaj tacega bi se pa ne bil nadejal, da tudi gospodje znajo, kaj je prav za kmeta.

Po predavanji volil se je odbor novi podružnici in predsednik. Predsednikom voljen je bil Josip Šteh, veleposestnik v Mali Vasi, odborniki so gg.:

Janko Dobnikar, Znidaršič, Erčul in Grandoec. Podružnica šteje blizu štirideset udov, upati pa je, da jih še mnogo pridobi.

G. tajniku Pircu pa se tem potem še jednokrat prav uljudno zahvaljujemo na predavanji in želimo, da bi omenjeni gospod nas še večkrat posetil, ter nam kaj sličnega predaval kakor v nedeljo.

Najmlajša podružnica pa bode v spodbudo in vzgled k ustanovitvi kmetijske podružnice drugim premožnejšim občinam, ker le v družbi je moč. V to pomozi Bog!

Iz Šmarje pri Jelšah 13. maja. (Časno članstvo.) Kdor časti zaslužene može, časti se sam. Temu izreku si skoraj misliti ne morem lepšega dokaza, kakor baš postopanje šmarijsko-rogaškega učiteljskega društva. Oziraje se na velike zasluge bivšega šolskega nadzornika gospoda Frana Robiča, c. kr. profesorja in posestnika, državnega in deželnega poslanca, bila je srčna želja vseh učiteljev društvenikov, imenovati ga častnim članom v znak hvaležnosti in spoštovanja. Na odborov poziv se je torej zbralo lepo število učiteljev iz obeh okrajev v nedeljo 10. t. m. v Šmarji, dasiravno se ni bilo nadejati zaradi deževanja in nehodnih potov nikakoršne udeležitve. Brez daljne utemeljitve je bil z naudušenjem jednoglasno vsprejet odborov predlog. Gotovo je takšen korak časten za društvo, ako se v poštev jemlje kako izredne lastnosti so dičile baš g. Robiča kot šolskega nadzornika.

Učiteljem je bil vselej prizanesljiv zagovornik ter dobrohoten pospešitelj njih teženj, ker je dobro poznal neprijetne okoliščine, v katerih jim je delovati na trudapolnem polji vzgoje. Posebno se je vselej odlikoval po svoji neomahljivi pravičnosti, kar gotovo z veseljem priznava vsak učitelj, kateremu je bil on nadzornik. Da ima pa baš glede strankarstva učiteljstvo slovensko mnogo pregrenkihkušenj, temu bode vsakdo pritrdil, komur so znane razne britke, da neznosne razmere.

Slava torej možu, kateremu se ne more očitati najmanja pičica!

S ponosom si šteje torej lahko slovensko učiteljstvo v čast, da si je mili nam narod postavil baš tega moža mej boritelje za svoje mu toli prikrajsane pravice. Saj bode vselej v prid svojemu narodu posvetil jednako neumorno svoje izborne moči v zboljšanje teženj učiteljstva, v razvoj in procvet izrecno narodnega šolstva. V to pomozi Bog! Torej naj bodo vselej vodilo vzvišene besede divnega našega S. Gregorčiča:

„Na delo tedaj, ker resnobni so dnovi,
A delo in trud ti nebo blagoslovil!“

Domače stvari.

— (Nova šolska nadzornika — nemška.) Z Dunaja se nam poroča iz zanesljivega vira, da bode v kratkem razdeljeno nadzorstvo za ljudske šole v Ljubljani in v Kočevskem okraju. Imenovan bode namreč posebni nadzornik za nemške šole v Ljubljani, in posebni za nemške šole v Kočevskem okraju. — Radovedni smo, ali se bode ista uredba ob enem uvedla za štajerske, koroške in primorske ljudske šole!?

— (Gospod poslanec Klun) uprizoril je na našo po „Edinosti“ posneto notico kratek popravek, ki naj bi svetu dokazal nedolžnost njegovo. Na to je v „Edinost“ Dunajski poročevalec priobčil svojo repliko, ki slove: „Zatrdim Vam s svojo častno besedo, da je do pičice resnično, kar sem priobčil o izbiranju kandidatov za proračunski odsek. Zato držite se! Povedal sem, da so Nemci prosili veleč. g. Kluna, a ta pravi, da ne samo njega. Sevé nekdo je moral biti še poleg, ki je slišal. A kako se je obnašal g. Klun? Zakaj ni odklonil take želje? Kaj je storil, da bi se „zvezi“ ohranili 3 člani v najvažnejšem odseku? Zakaj so v drugih odsekih po „ključu“ 3:3 in v tem 4:2? G. Klun pravi, da se je oziralo na dežele, ki niso zastopane: **evo, cela Primorska v tem odseku ni zastopana.** — Nemci pa imajo celo predsedništvo (Plener) in imajo več članov, nego jim gre. Jaz ostanem pri tem, kar sem pisal, le s tem razločkom, da jemljem na znanje, da poleg Kluna so tudi drugi krivi, da se „zavezin“ dogovor in sklep ni vresničil, ampak zunaj nje Nemcem na ljubo predrugačil, ne da so mnogi poslanci za to vedeli. Nota bene: in tem poslancem je gospod Klun naznanil novo situacijo. Kdo je imel glavno roko, to je zadnja stvar, dasi je iz Klunovega „popravka“ očitno, da je bil od početka do konca on — v prvi vrsti.“ K temu ne treba družega nego opomnje, da

gospod Klun na te vratice še ni poslal nobenega popravka. Zatorej velja tudi njemu: Qui s' excuse, s' accuse.

— („Il Diritto Croato“) bil je včeraj zopet zaplenjen in to zaradi člankov: „I Gesuiti educatori della gioventù“ (Jezuitje odgojitelji mladosti) in „I dieci comandamenti sulla stampa“ (Deset zapovedi o tisku). Uredništvo naprosilo nas je objaviti, da drugo izdanje ni bilo mogoče, kar naj g. naročniki vzemó na znanje.

— (Tukajšnji realci) napravili so danes svoj majski izlet v Medvode, Škofjeloško in Kranj. Rano jutraj korakali so s svojo godbo na kolodvor in nam s sviranjem znanih in priljubljenih domačih napevov napravili prav prijetno budnico.

— (Majnikov izlet.) Iz Škofjeloke se nam poroča: Dijaki nižje gimnazije Ljubljanske v spremstvu mnogih g. profesorjev, došli so danes sem. Do Medvoda pripeljali so se po železnici od tod pa krenili peš v naše mesto, kjer so se utaborili v gostilni „na Štemarjih“. Popoldne ob štirih začela se je zabava, katere nas je vse iznenadila, kajti nismo pričakovali tolikega užitka. Petje bilo je povse dovršeno in nam je ugajal posebno moški četverspev, tudi igra na klavirju je bila jako dobra in igralci na goslih so dokazali, da njih učitelji niso trosili svojih močij zastonj. Igrala se je tudi znana dovtipna igra „Išče se tenorist“ in še neka druga, iz kratka, vsa zabava uspela je izborna. — Tudi občinstva Loškega prišlo je jako mnogo poslušat, na čelu vsem občespoštovani župan Loški g. Sušnik.

— (S takimi surovostimi se še ponašajo.) V svoji številki od nedelje pripoveduje „Il Piccolo“ s posebno alaštjo, kako je poulična sodrga v mestu Bujah napala dva duhovnika, tako, da so morali župan in žandarmerija posredovati. Menili bi, da je taka zdivjanost na sramoto vsaki stranki; no, nasprotnikom našim se dozdeva to posebno častno. Sram jih je bilo! — O dogodku samem se nam piše: „Dne 8. t. m. dogodio se je v Bujah čin, pričajoč o nečuvni surovosti. Duhovnika Bottegara in Stefanutti imela sta posla pri c. kr. sodišču v Bujah. Pozvana sta bila kot prič o dogodku, dovršivšem se v Oprtliju dne 15. t. m. (Tega dne je sodrga v Oprtliju napala in insultovala duhovnike, došle k dekanatski konferenciji). Ubogima duhovnikoma so morali priteči na pomoč vsi štirje žandarmi. Ali pobalini niso hoteli pokoriti se poveljem zapovednika postaje, radi česar so morali nekatere odvesti v zapor. Slednjič so morali vmes poseči mestna straža, župan in sodnik. Na ulici bilo je 500—600 teh surovežev, ki so grozno rjaveli. Oblastva so se bala velikih izgredov. Veleč. g. Bottegara čakali so nekatere pol ure daleč pred mestom. V mestu bila so za napad pripravljena jajca, blato in druge stvari. Za rečenima duhovnikoma so kričali divjaki: Manjeli — deghe zo — čapeli — porchi de ščavi! Konjem g. Bottegarja porezali so uzde. O dogodku tem brzojavilo se je c. kr. namestništvu. V obče se misli, da je dogodek ta v zvezi z dogodkom v Oprtliju. Da vidimo, kaj storé oblasti, pod katerih očesi se je vse to dogodilo! „Edinost“.

— (Čitalnica v Brežicah) je s svojo otvorilno slavnostjo preteklo nedeljo dosegla najkрасnejši uspeh. Vse je polno hvale o prelepi slavnosti, kakersne Brežice še neso videle. Zaradi tega bili so tamošnji nemškutarji skrajno poparjeni, in naprosili so Celjske Nemce, da bi na binkoštno nedeljo prišli v Brežice, in vsaj deloma izbrisali premočni utis čitalniške veselice. Celjski Nemci so bili sprva objubili, sedaj se pa krhajo, češ: izlet se je moral odložiti, ker južna železnica ne more prirediti posebnega vlaka. Ali bi se nemški Celjani z navadnim vlakom ne mogli peljati — ka-li?

— (Hranilno in posojilno društvo v Ljubljani) je v preteklem letu imelo 43 tisoč 731 gld. dohodkov in z blagajnično gotovino jednoliko izdatkov. Na menjice bilo je izposojenih 40.385 gld., na zastave 268 gld., na uknjižbo 400 gld. Rezervna zaloga iznaša 1306 gld. 85 kr.

— (Popotnik.) Glasilo „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ ima v 9. številki vsebino: Tretja skupščina „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ dne 16. in 17. maja v Trstu. — Pomen, metoda in tvarina zgodovinskega pouka v ljudski šoli. — Razvrstitev učne tvarine za dvorazrednico. — Doneski k zgodovini naših šol. — Slovstvo. — Listek. — Društveni vestnik. — Dopisi in druge vesti. — Raznoternosti.

— (Umor.) Pri Slovenski Bistrici našli so dne 8. t. m. na cesti gostača Jurija Kmetiča umorjenega. Umora sumen je zloglasen Italijan, Karol Martini, ki se je isto noč z umorjencem v neki krčmi prepiral. Martinija in godca Štefana Kobaleta, ki je bil z njim, so prijeli in zaprli.

— (Nezgoda.) V Gornjem Gradu bila je dne 5. t. m. huda nevihta, ki je prouzročila nezgodo. Ko je Peter Strmčnik iz Bočne z vozom vino vozil skozi Gornjigrad, splasili so se vsled bliska in groma konji in voz se je zvrnil na voznika, ki je bil takoj mrtev.

— (Za železnico iz Celja v Velenje) pričela so se pogajanja za razsvojitev zemljišč. Bila so pa doslej brezuspešna, ker posestniki povprek zahtevajo po dva goldinarja za kvadratni seženj.

— (V Koperskem okraju) je po zadnjem ljudskem štetju 27.328 Slovencev, 15.074 Srbo-Hrvatov, 31.103 Italijanov, 268 Nemcev in 2 Čeha, vkupe 73.775 prebivalcev.

— (Povodnji na Štajerskem.) V raznih krajih na Štajerskem napravila je Mura mnogo škode, ter odnesla raznovrstne stvari seboj. V Gratweinu potegnili so cel svinjak z živalmi vred iz vode. Okolu Judendorfa nastalo je celo jezero. Iz mnogih drugih krajev poroča se o velikih škodah, ki jih je prouzročilo deževje in velika voda.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Belgrad 13. maja. Kraljica Natalija odklonila demonstracijo, ki se je nameravala za njen rojstni dan. Še ta teden bode ministerski predsednik Pasić imel s kraljico odločilen pogovor in upati je, da se bode pri tej priliki določil način, kako bi se v obostranskem sporazumljenju izvršila skupščine resolucija.

Belgrad 13. maja. Timoške železnice proga preložila se bode za kacic 64 kilometrov proti bolgarski meji.

Berolin 13. maja. „Kölnische Volkszeitung“ pripoveduje, da je dobil cesar v Düsseldorfu pesem, katero je v imenu porenskih veleobrtnikov zložil Emil Rittershaus in v kateri se je izražala želja, da bi se cesar spravil z Bismarckom in poslednjega zopet poklical na vladno krmilo. Na to je baje cesar izrekel znane besede: „Le jeden je gospodar v deželi in ta gospodar sem jaz!“

Pariz 13. maja. Iz Mehike javlja se smrt polkovnika Miguela Lopeza, ki je pri Quertaru cesarja Maksimilijana izdal.

Berolin 13. maja. Mej tukajšnjim in Peterburškim dvorom živahno brzojavljanje o carjeviči. Cesar Viljem dobil pomirljiv odgovor, da je atentat brez politiskega pomena in da ni nobene nevarnosti za zdravje cesarjevičeve.

Pariz 13. maja. Francoska vlada poslala je križarko „Baudin“ pred Krf, da če treba, štiti francoske državljane.

London 13. maja. Po poročilu „Standardovem“ nema atentat na carjeviča nobenega politiskega pomena. Kraj poskušnemu zlodeystvu bilo je mnogoobiskovano slikovito izletišče ob jezeru Bivi, kacic šest milj od Kiota. Napadovalec je japonsk žandarm Cuda Sanko. S sablo ranil je carjeviča na glavi. Močni solnčni šlem ohranil je carjeviču življenje. Carjevič vrnil se je s svojim spremstvom takoj v Kioto nazaj. Japonski cesar in njegovi ministri pripeljali so se takoj v Kioto izražat velikemu knezu svoje obžalovanje in sočutje. Misli se, da je napadovalec blazen.

Dunaj 14. maja. Cesar po generalnem adjutantu Paaru ponavlja pri ruskem veleposlaništvu ponprašal o carjeviči zdravju. Isto tako tudi nadvojvode, Kalnoky, Taaffe, Kallay.

Dunaj 14. maja. Cesar, vsprejemši župana Prixa v zahvalni avdijenci, izražal svoje zadovoljstvo na njega krepkem vodstvu občinskih gostov, in upanje, da se bodo predstoječa dela Dunajske občine srečno završila.

Dunaj 14. maja. Princ regent bavarski došel v najstrožjem incognito na daljši poset vojvodine Adelgunde Modenske. Vsled posebne želje ni bilo nobenega vsprejema.

Peterburg 14. maja. Uradno: Carjevičovo zdravje popolnoma povoljno. Mikado, principi in visoki dostojanstveniki ponavlja obiskali velikega kneza, katerega bodo spremili v Cobe, kjer se bode ukrcal.

London 14. maja. Angleška ladja odposlala se je pred Krf angleškim podanikom v zaščito.

Razne vesti.

* (Štrajk tiskarjev na Dunaji.) Že nekaj časa je, kar so ostavili delo tiskarski in črkolivski pomočniki na Dunaji. Po statističnih poizvedbah gremija tiskarjev praznuje kacic 3000 delavcev. Ker je večina naročnikov raznih del izrekla, da hoté počakati, dokler ne bode končan štrajk, ni položaj tiskarskih principalov baš težaven, ker le najbolj nujna dela dadó v vnanje tiskarne. Zatorej so lastniki tiskarn izrekli, da bodo mirno počakali konec štrajka; nad 100 zavezalo se jih je, da se ne spuščajo v nikake obravnave s štrajkajočimi, ter ne dovolijo nikakršnih koncesij. Ker tudi pomočniki nočejo odnehati od naznanjenih terjatev, se bode štrajk gotovo še nekoliko podaljšal.

* (Krojač — mecén.) Iz Krakova se poroča, da je ob priliki praznovanja stoletnice poljske ustave krojač Jožef Cuczyldo v Brnu volil Krakovski akademiji znanosti vsoto 40.000 goldinarjev, ki naj se porabi v pospeševanje preiskavanj na polji poljske zgodovine.

* (Grozni prizori v ječi.) Pri zadnjem viharju v Pragi vdrla je voda skozi mrežasta okna v prizemske ječe, v katerih je bilo zaprtih blizu 40 oseb. Prestrašeni jetniki začeli so klicati na pomoč, ko je voda vedno naraščala in jim že segala čez pas. Z velikim trudom posrečilo se je nekaterim uradnikom s pomočjo drugih ljudij spraviti nesrečneže v varnost. Žensko so od strahu omedelele. Vsi bi bili gotovo utonili, ker voda napolnila je vse prostore do stropa. Le pravočasni pogumni rešitvi se imajo zahvaliti, da so ostali živi.

* (Anarhistični požigalci.) V Saint Denisu poleg Pariza užgala se je pobiralnica listov neke bankirske hiše, ker so zločinci utaknili vanjo s petroljem namočeno kunjó. Tudi vrata in okna, ki so bila s petroljem namazana, so se vnela. Ko so prihiteli ljudje, zbežali so zločinci popustivši liter petrolja in dinamitno patrono. Nekoliko pozneje zapazil je čuvaj neke tovarne na strešnem žlebu s petroljem namočeno gorečo kunjó. Zločinci so poskusili kunjó zagnati v zalogo firneža. Dve noči prej zgorela sta v obližji dva mlina, zatorej se sumi, da je vse to delo anarhistov, ki že davno preté, da bodo kaj storili temu kraju.

* (Nemški cesarji.) Prvi trije nemški cesarji bili so predmet sodnijski obravnavi v Berolinu. Petero delavcev bilo je obtoženih razžaljenja Veličanstvo, ker so prepevali porogljivo pesem, v kateri se imenuje cesar Viljem I. — der greise Kaiser, cesar Friderik — der weise Kaiser, sedaj vladajoči Viljem II. pa — der Reise-Kaiser. Sodišče je zatohene oprostilo.

* (Cela rodbina otrovana.) V Kirschdorfu na gornjem Avstrijskem skuhala je soproga nekega čevljarja za družino štirih oseb kosilo. Po zmoti rabila je mesto moke neko moki podobno belo barvilo, ki je bilo strupeno. Kmalu po kosilu pokazali so se pri vseh štirih naslédki otrovane jedi. Poklicani zdravnik ni mogel več pomagati, in kmalu potem so umrli vsi štirje. Čevljar izjavil je pred svojo smrtjo, da strupenega barvila ni kupil, niti ne ve, kako je prišlo v hišo.

* (Svetovnoznana kavarna v Benetkah.) imenovana „Café degli specchi“, je z 1. majem l. l. bila zatvorena. V istih prostorih bode prodajalnica steklenih izdelkov in mozaikov, katero bode imela tam trdka Salviati in Comp. S tem zginola je jedna starih znamenitostij Beneških. Obiskovalcem Benetk je lepa velika kavarna pod arkadami trga sv. Marka gotovo dobro v spominu.

* (Okradena pošta.) V Bialystoku na Ruskem bila je te dni okradena karijolna pošta, ki vozi od kolodvora v mesto. Tatovi pobrali so denarna pisma s kacic 250.000 rublji in pa okolu 150 rekomandovanih pisem. Kakor kaže, so tatovi, ko so izvršili predrzno tatvino, pobegnili na Nemško.

* (Prva žrtva steklega volka.) V zdravnišnici v Bukureštu, ki je osnovana po načinu Pasteurjevem, umrla je kot prva žrtva izmed oseb, katere je ogrizel stekli volk, mlada 16 letna deklica. Ker je nesrečnica došla prepozno v zavod, še le osem dni po prvem transportu, neso je mogli več rešiti.

* (Velik požar.) Iz Rotterdama se poroča, da je silen požar uničil veliko carinsko skladišče na renskem kolodvoru. Zgorelo je blaga za 15 milijonov goldinarjev.

* (Faraoni iz oslovske kože.) Sodišče v Aleksandriji obsodilo je pred kratkim nekega prodajalca mumij in drugih starin v večletni zapor. Občespoštovani ta obrtnik in meščan Aleksandrijski, izdeloval je iz dobro preparovanih kož najlepše mumije ter jih prodajal po vsem svetu kot „mumije starih kraljev egiptskih“. Posebno lepe mumije izdeloval je iz oslovske kože, a ko mu je nedostalo egiptskih kraljev, lotil se je svetnikov, katerih je izdelal uprav ogromno število. Da je bil mož v svoji stroki veščak, dokazuje najboljši to, da je osleparil celo premetenega žida, Londonskega Rotschilda, kateri mu je nekega „faraona“ odteljal s cekini.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek
ohrani usta, krepi čeljustno meso ter odpravlja slabo
sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja
zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj
samo 2 gld. (81-61)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta.
Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoja
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrto leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

13. maja:

Pri **Malič**: Schreiber, Lazar, Beer, Heller, Hausner,
Löwy, Kührth, Benedek, Walheim, Rukelj, Koch s soprogo,
Trumler, Dratsch z Dunaja. — Schüller, Hochstätter iz
Budimpešte. — Bamer, Miklausz iz Maribora. — Nestroy
iz Gradca. — Vit. Guggenthal z družino iz Gorice. —
Pri **Sionu**: Adler, Kelsen, Popper z Dunaja. —
Tuschkau iz Prage. — Ogorenz iz Rudolfovega. — Rabi
iz Levova. — Buelma iz Mexike. — Rosenberg iz Ma-
ribora. — Goldschmid iz Trsta. — Lutz iz Monakovega.

Umrlj so v Ljubljani:

V deželni bolnici:

11. maja: Ana Selan, gostija, 63 let, oslabilen je. —
Marija Seliškar, delavčeva hči, 3 leta, Ecclerupsie. — Anton
Zele, črevljarij, 28 let, jetika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
13. maja	7. zjutraj.	735.9 mm.	15.0° C	brezv.	jasno	
	2. popol.	733.7 mm.	24.0° C	sl. svz.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	733.0 mm.	16.8° C	brezv.	jasno	

Srednja temperatura 18.6°, za 5.0° pod normalom.

Dunajska borza

dné 14. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	91.80	—	91.75
Srebrna renta	91.70	—	91.65
Zlata renta	110.05	—	110.30
5% marcna renta	102.15	—	102.05
Akcije narodne banke	998	—	998
Kreditne akcije	247.75	—	298.75
London	118.60	—	118.60
Srebro	—	—	—
Napol.	9.36 1/2	—	9.35 1/2
C. kr. cekini	5.55	—	5.55
Nemške marke	57.85	—	57.77 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	182	25
Ogerska zlata renta 4%	—	104	25
Ogerska papirna renta 5%	—	101	05
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	116	—
Kreditne srečke	100 gld.	185	—
Rudolfove srečke	10	20	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	157	25
Tramway-društ. velj. 170 gld. n. v.	—	229	—

Razglas.

(407)

Dne 29. maja t. l. vršila se bode v vojaškem pre-
skrbovalnem skladišči v Gradci javna ponudbena razprava radi
dobave

1900 komadov neokovanih posteljnih desk.

Pogoji.

1.) Pismene, s kolkom za 50 kr. kolkovane ponudbe morajo
dojti v predidoci dan najkasneje do 10. ure dopoludne upravi voja-
škega preskrbovalnega skladišča v Gradci.

Na pozneje došle ponudbe, kakor tudi na ustne ponudbe se ne
bode ozir jemalo.

Vsak ponudbenik priložiti ima svoji ponudbi varščino, katera
iznési 5% ponujene cene, katero ima vzvišati na 10% dražbine cene,
kdor ostane izdražitelj.

Ponudbeniki se morajo odpovedati vzprejemnemu roku, kateri je
določen v §. 862. obč. drž. zak. in v odstavku 318. in 319. trg. zak.
Nadalje bodi v vsaki ponudbi izrecna izjava, da je ta razglas
povsem znan ponudbeniku.

2.) Posteljne deske morajo biti iz zdrave, dobro osušene, ne-
grčave borovine ali smrekovine, pravokotno urezane, na obeh platéh
gladko ostrugane, 190 cm dolge, 26 cm široke in 3 cm debele.

3.) Uzorke takih desk je moči ogledati si v vojaškem preskr-
bovalnem skladišči.

4.) Dobavne obróke je v ponudbi določiti in se jih je strogo
držati.

5.) Posteljne te deske bode oddajati vojaškemu preskrbovalnemu
skladišču v Gradcu.

C. in kr. vojaško preskrbovalno skladišče v Gradci,
dné 12. maja 1891.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Loterijske srečke 13. maja.
V Brnu: 73, 89, 87, 45, 9.

Vse blago

vredno okolo 3000 gld., proda 20%
ceneje, kakor v tovarni.

Kdo? pove upravništvo tega lista. (383-3)

Štajerska deželna zdravilnica Rogatec-Slatina.

Južne železnice postaja: Poličane.

Sezona od 1. maja do 30. sept.

Zdravitev s pitno, topliško in studeno
vodo, s sirotko itd.

Brošure in prospekte razpošilja ravnateljstvo
brezplačno. (386-1)

→ Tempeljska in Styrija slatina ←

vedno tođinja polnitev v zelo močne steklenice,
slavoznano glavberjevosolno zdravilo proti
bolezni prebavnih organov in izvrstna
svežina pijača.

Dobiva se pri slatinarstvu v Rogatecu in na
Slatini; v Ljubljani pri glavnih založnikih:
Mihaelu Kastnerju in Morici Wagnerja
vdovi in tudi v vseh trgovinah z mineralnimi
vodami, v boljših specerijskih in droguerijskih
prodajalnicah ter v lekarnah.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

sta izšli povesti:

**Med knjigami in
ljudmi.**

Češki spisal S. Čech,

preložil

I. Skalar.

Doktor Holman.

Božična povest.

Ruski spisal M. Rožán,

preložil

I. J. Štefanov.

Cena 25 kr., — po pošti
30 kr.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-
vajoče sredstvo proti
kurjim očesom,
žuljem na pod-
platih, petah in
drugim trdim
praskom
kože.

Veliko
priznanih
pism je na
na ogled v

glavni razpošiljalnici:
L. Schwenk-a lekarna
(471) **Melding-Dunaj.**

Pristen samo, če imata navod in
obliž varstveno znamko in podpis,
ki je tu zraven; torej naj se pazi
in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Ta obliž dobiva se le v največji velikosti po 60 kr.
Zahtevaj izrecno Luser-jev obliž za turiste.

Pristnega imajo v Ljub-
ljani J. Swoboda, U. pl.
Trnkoczy, G. Piccoli, L.
Grečel; v Rudolfovem
S. pl. Sladovič, F. Haika;
v Kamniku J. Močnik;
v Celovci A. Egger, W.
Thurnwald, J. Birnbach-
er; v Brezavi A. Aich-
inger; v Trgu na Ko-
roškem C. Menner; v
Beljaku F. Scholz, Dr.
E. Kumpf; v Gorici G.
B. Pontoni; v Wolfs-
bergu A. Huth; v Kra-
nji K. Šavnik; v Rad-
goni C. E. Andrien; v
Idriji Josip Warto; v
Radovljici A. Roblek;
v Celji J. Kupferschmid.

Oznanilo.

Občina Št. Peter na Notranjskem dobila je
dovoljenje, da priredi na leto

štiri semnje

in sicer:

- v dan 17. marca;
- v ponedeljek po sv. Rešnjem telesu;
- v dan 9. avgusta;
- v četrtek po Rožnovenčni nedelji.

(401-2)

Prvi semenj za živino in razno drugo blago bode letos
v ponedeljek po sv. Rešnjem telesu, dne 1. junija.

K obili udeležbi vabi

občinsko oskrbnništvo,

Radgonska
kisla voda po natriju in litiju najbogatejša

in (270-12)

Radgonska

čista alkalična kiselica.

Glavna zaloga pri

J. LININGER-ji

v Ljubljani, Rimska cesta hiš. št. 6.

Prodaja po prvotnih cenah.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.